

BEMÆRKNINGER:

Konventionsteksten stammer fra retsinformation.dk, idet det bemærkes at forskrifterne på www.retsinformation.dk ikke er beskyttet af ophavsretslige regler, jf. § 9 i lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 23. oktober 2014.

Teksten er alene blevet layoutet, delt op i de enkelte konventioner og tillægsprotokoller, åbenbare trykfejl rettet og dele, der ikke er en direkte del af konventions- eller protokolteksten taget ud, hvilket drejer sig om for eksempel navnene på underskriverne og eventuelle forbehold, landene måtte have taget. Derudover er der tilføjet en indholdsfortegnelse med angivelse af artikler.

Vi håber, at den danske oversættelse af konventionerne og deres tillægsprotokollerne på den måde er blevet gjort mere tilgængelige i deres digitale form. Enhver fejl, der undervejs utilsigtet måtte have sneget sig ind, i forhold til den måde teksterne fremstår på retsinformation.dk, er alene Røde Kors i Danmarks.

For Genève-konventionerne, deres tillægsprotokoller og centrale humanitære folkeretstekster i øvrigt på engelsk, der i de fleste tilfælde er et af originalsprogene, henvises til www.icrc.org/ihl.

Genevekonvention I

af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten

OVERSIGT:

KAPITEL I, <i>Almindelige bestemmelser</i>	3
Artikel 1-11	
KAPITEL II, <i>Syge og sårede</i>	6
Artikel 12-18	
KAPITEL III, <i>Sanitære enheder og indretninger</i>	9
Artikel 19-23	
KAPITEL IV, <i>Personel</i>	10
Artikel 24-32	
KAPITEL V, <i>Bygninger og materiel</i>	13
Artikel 33-34	
KAPITEL VI, <i>Sanitetstransporter</i>	13
Artikel 35-37	
KAPITEL VII, <i>Kendemærket</i>	15
Artikel 38-44	
KAPITEL VIII, <i>Konventionens gennemførelse</i>	17
Artikel 45-48	
KAPITEL IX, <i>Bekæmpelse af misbrug og overtrædelser</i>	17
Artikel 49-54	
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	19
Artikel 55-64 og testimonium	
TILLÆG I	21
TILLÆG II	23

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 1

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til under alle forhold selv at overholde og at drage omsorg for overholdelsen af nærværende konvention.

ARTIKEL 2

Udover de bestemmelser, der gælder i fredstid, finder nærværende konvention anvendelse i alle tilfælde, hvor en krig er erklæret, eller hvor der i øvrigt er opstået en væbnet konflikt mellem to eller flere af De Høje Kontraherende Parter, selv om en af disse ikke anerkender, at der består krigstilstand.

Konventionen finder ligeledes anvendelse i alle tilfælde af hel eller delvis besættelse af en af De Høje Kontraherende Parters territorium, selv om en sådan besættelse ikke møder væbnet modstand.

Selv om en af de stridende magter ikke har tiltrådt nærværende konvention, er de magter, der har tiltrådt den, bundet af den i deres indbyrdes forhold. De er endvidere bundet af konventionen i forhold til den pågældende magt, hvis denne anerkender konventionen og anvender dens bestemmelser.

ARTIKEL 3

Hvor der på en af De Høje Kontraherende Parters territorium opstår en væbnet konflikt, der ikke er af international karakter, er enhver af de stridende parter forpligtet til som mindstemål at bringe følgende bestemmelser til anvendelse:

1) Personer, der ikke deltager aktivt i fjendtlighederne, herunder medlemmer af de væbnede styrker, som har nedlagt våbnene, og personer, der er gjort ukampdygtige som følge af sygdom, sår, tilbageholdelse eller en hvilken som helst anden omstændighed, skal under alle forhold behandles human. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af race, farve, religion eller overbevisning, køn, fødsel, formueomstændigheder eller noget som helst andet lignende forhold.

I dette øjemed er og forbliver følgende handlinger til enhver tid og på ethvert sted forbudt i forhold til ovennævnte personer:

- a) vold mod liv og legeme, i særdeleshed mord under enhver form, lemlæstelse, grusom behandling og tortur;
- b) udtagelse af gidsler;
- c) krænkelser af den personlige værdighed, i særdeleshed ydmygende og nedværdigende behandling;
- d) domme, der ikke er afsagt af en behørigt konstitueret domstol, som yder alle de judicielle garantier, der betragtes som uundværlige af civiliserede folk, og henrettelser, der iværksættes uden en sådan domstols forudgående afgørelse.

2) Sårede og syge skal opsamles og plejes.

Uvildige humanitære organer såsom Den Internationale Røde Kors Komite er berettiget til at tilbyde de stridende parter deres bistand.

Herudover bør de stridende parter tage initiativet til oprettelsen af særlige overenskomster indeholdende samtlige eller en del af nærværende konventions øvrige bestemmelser. Anvendelsen af foranstående bestemmelser berører ikke de stridende parters retlige status.

ARTIKEL 4

Neutrale magter skal på samme måde anvende nærværende konventions bestemmelser på sårede og syge og på medlemmer af det sanitære og gejstlige personel tilhørende de stridende parters væbnede styrker, som modtages eller interneres på den neutrale stats territorium, såvel som på opsamlede døde.

ARTIKEL 5

På de personer, der beskyttes af nærværende konvention, og som er faldet i fjendens hænder, finder konventionen anvendelse i tidsrummet indtil deres endelige hjemsendelse.

ARTIKEL 6

Foruden de overenskomster, der er udtrykkeligt hjemlede i artiklerne 10, 15, 23, 28, 31, 36, 37 og 52, kan De Høje Kontraherende Parter afslutte andre særlige overenskomster vedrørende ethvert spørgsmål, om hvilket de finder det hensigtsmæssigt at træffe særlig aftale. Ingen særlig overenskomst må forringe de ved nærværende konvention fastsatte forhold for sårede og syge eller for medlemmer af det sanitære eller gejstlige personel eller indskrænke de rettigheder, som konventionen tillægger disse.

Sårede og syge såvel som medlemmer af det sanitære og gejstlige personel skal i hele det tidsrum, i hvilket de omfattes af konventionen, nyde fordel af sådanne overenskomster, medmindre de nævnte eller senere overenskomster udtrykkeligt bestemmer det modsatte, eller gunstigere foranstaltninger iværksættes til fordel for dem af en af de stridende parter.

ARTIKEL 7

Sårede og syge såvel som medlemmer af det sanitære og gejstlige personel kan i intet tilfælde helt eller delvist give afkald på de rettigheder, der sikres dem ved nærværende konvention eller eventuelt ved de i foregående artikel omhandlede særlige overenskomster.

ARTIKEL 8

Nærværende konvention skal bringes til anvendelse i samarbejde med og under kontrol af de beskyttelsesmagter, hvis pligt det er at varetage de stridende parters interesser. Med dette formål for øje er beskyttelsesmagterne berettiget til, udover deres diplomatiske eller konsulære korps, at udnævne delegerede blandt deres egne eller andre neutrale landes statsborgere. De nævnte delegerede skal godkendes af den magt, hos hvilken de skal udøve deres virksomhed.

De stridende parter skal i størst muligt omfang lette beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede udførelsen af hvervet.

Beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede må i intet tilfælde overskride de grænser, der ved nærværende konvention er fastsat for deres virksomhed. De skal i særdeleshed tage hensyn til de bydende nødvendige krav på sikkerhed fra den stats side, i hvilken de udøver deres virksomhed. Deres virksomhed må kun indskrænkes, når dette

nødvendiggøres af bydende militære krav, og da kun undtagelsesvist og som en midlertidig foranstaltning.

ARTIKEL 9

Nærværende konventions bestemmelser er ikke til hinder for den humanitære virksomhed, som Den Internationale Røde Kors Komite eller en hvilken som helst anden uvildig humanitær organisation med de pågældende stridende parter samtykke måtte påtage sig til beskyttelse af og bistand for sårede og syge samt medlemmer af det sanitære og gejstlige personel.

ARTIKEL 10

De Høje Kontraherende Parter kan når som helst aftale at betro de pligter, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, til en organisation, der frembyder de nødvendige garantier for uvildighed og handlekraft.

Når sårede og syge eller medlemmer af det sanitære og gejstlige personel, uanset af hvilken grund, ikke nyder fordel af eller ophører at nyde fordel af en beskyttelsesmagts eller en af de i første stykke omhandlede organisationers virksomhed, skal tilbageholdelsesmagten anmode en neutral stat eller en sådan organisation om at påtage sig de opgaver, som i henhold til nærværende konvention udføres af en beskyttelsesmagt, udpeget af de stridende parter.

Hvis beskyttelse ikke kan tilvejebringes på denne måde, er tilbageholdelsesmagten forpligtet til at anmode en humanitær organisation såsom Den Internationale Røde Kors Komite om at overtage de humanitære opgaver, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, eller til med de begrænsninger, der følger af nærværende artikel, at modtage tilbud om bistand, der fremkommer fra en sådan organisation.

Enhver neutral magt eller enhver organisation, der af den interesserede magt anmodes om eller selv tilbyder at yde sin bistand med dette formål, skal handle i bevidstheden om sit ansvar over for den stridende part, under hvilken de personer, der beskyttes af nærværende konvention, hører, og skal tilvejebringe tilstrækkelige garantier for sin evne til at påtage sig de omhandlede opgaver og til at udføre dem i uvildig ånd.

Foranstående bestemmelser kan ikke sættes ud af kraft ved særlig overenskomst mellem magter, af hvilke den ene, selv om det kun er midlertidigt, som følge af militære begivenheder ikke er i besiddelse af fuld handlefrihed i forhold til den anden magt eller dens allierede, i særdeleshed i tilfælde af en besættelse af hele den førstnævnte stats territorium eller en væsentlig del af dette.

Ordet beskyttelsesmagt indbefatter i nærværende konvention de organisationer, der ifølge nærværende artikel kan træde i stedet for beskyttelsesmagten.

ARTIKEL 11

I tilfælde, hvor beskyttelsesmagterne i de beskyttede personers interesse anser det for tilrådeligt, og i særdeleshed i tilfælde af uenighed mellem de stridende parter angående anvendelsen eller fortolkningen af nærværende konventions bestemmelser, skal beskyttelsesmagterne tilbyde deres bistand med henblik på uoverensstemmelsens bilæggelse.

I dette øjemed kan enhver af beskyttelsesmagterne enten på opfordring af en af de stridende parter eller af egen drift foreslå parterne et møde, eventuelt på et

hensigtsmæssigt valgt neutralt territorium, mellem deres repræsentanter og i særdeleshed mellem de myndigheder, der er ansvarlige for sårede og syge samt for medlemmer af det sanitære og gejstlige personel. De stridende parter er forpligtet til at rette sig efter de forslag, som stilles dem med dette formål for øje. Beskyttelsesmagterne kan om fornødent til de stridende parters godkendelse forelægge forslag om, at en person, der tilhører en neutral magt eller er udpeget af Den Internationale Røde Kors Komite, skal indbydes til at deltage i et sådant møde.

KAPITEL II

Syge og sårede

ARTIKEL 12.

Medlemmer af de væbnede styrker og andre i den følgende artikel nævnte personer, som er sårede eller syge, skal under alle forhold respekteres og beskyttes.

De skal behandles human og plejes af den af de stridende parter, i hvis magt de befinder sig. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af køn, race, nationalitet, religion, politisk anskuelse eller noget som helst andet lignende forhold. Ethvert angreb på deres liv eller legeme er strengt forbudt. Det er i særdeleshed forbudt at myrde eller udrydde dem, eller at gøre dem til genstand for tortur eller for biologiske forsøg. De må ikke forsætligt lades uden lægehjælp eller pleje, ej heller må der skabes betingelser, der udsætter dem for smitte eller infektion.

Kun tvingende lægelige grunde kan berettige en fortrinsstilling med hensyn til behandlingens rækkefølge.

Kvinder skal behandles med ethvert skyldigt hensyn til deres køn.

Den af de stridende parter, der nødsages til at efterlade sårede eller syge i fjendens magt, er forpligtet til, så vidt militære hensyn tillader det, at lade en del af sit sanitære personel og materiel blive tilbage med henblik på at bistå ved deres pleje.

ARTIKEL 13

Nærværende konvention finder anvendelse på sårede og syge, som tilhører følgende grupper:

- 1) medlemmer af en af de stridende parters væbnede styrker, såvel som medlemmer af hjemmeværn eller frivillige korps, der udgør en del af de nævnte væbnede styrker;
- 2) medlemmer af andre hjemmeværn og frivillige korps, herunder organiserede modstandsbevægelser, som tilhører en af de stridende parter, hvad enten de opererer på eller uden for deres eget territorium, og selvom dette territorium er besat, forudsat at disse hjemmeværn eller frivillige korps, herunder organiserede modstandsbevægelser, opfylder følgende betingelser:
  - a) at de står under kommando af en person, der er ansvarlig for sine undergivne,
  - b) at de er i besiddelse af et fast kendetegn, der er synligt på afstand,
  - c) at de bærer våbnene åbenlyst,

- d) at de udfører deres operationer i overensstemmelse med krigens love og sædvaner;
- 3) medlemmer af regulære væbnede styrker, der adlyder ordrer fra en regering eller en myndighed, som ikke anerkendes af tilbageholdelsesmagten;
- 4) personer, der ledsager de væbnede styrker uden direkte at være medlemmer af disse, såsom civile medlemmer af militære luftfartøjers besætninger, krigskorrespondenter, leverandører, medlemmer af arbejdsenheder eller tjenestegrene, som er ansvarlige for de væbnede styrkers velfærd, forudsat at de er autoriseret af de væbnede styrker, som de følger;
- 5) besætninger tilhørende handelsmarinen, herunder skibsførere, lodser og lærlinge og besætninger tilhørende et af de stridende parters civile luftfartøjer, for så vidt de ikke nyder fordel af en gunstigere behandling i medfør af andre folkeretlige bestemmelser;
- 6) indbyggere i et ikke-besat territorium, der når fjenden nærmer sig af egen drift griber til våben for at yde modstand mod invasionsstyrkerne uden at have haft tid til at gruppere sig i regulære militære enheder, forudsat at de bærer våben åbenlyst og respekterer krigens love og sædvaner.

ARTIKEL 14

Sårede og syge, som tilhører en krigsførende magt, og som falder i fjendens hænder, vil være at anse som krigsfanger, og de folkeretlige bestemmelser vedrørende krigsfanger finder anvendelse på dem, jævnfør dog bestemmelserne i foregående artikel.

ARTIKEL 15

De stridende parter er stedse og i særdeleshed efter en kamp forpligtet til uden tøven at tage alle forholdsregler til at undersøge og opsamle de sårede og syge, til at beskytte dem mod plyndring og dårlig behandling, til at sikre dem tilstrækkelig pleje samt til at eftersøge de døde og forhindre, at disse udplyndres.

Når som helst omstændighederne tillader det, skal der træffes aftale om våbenhvile eller indstilling af skydningen eller indgås stedlige overenskomster med henblik på at tillade evakuering, udveksling og transport af de sårede, der er efterladt på slagmarken.

Ligeledes kan der afsluttes stedlige overenskomster mellem de stridende parter om evakuering eller udveksling af sårede og syge fra et belejret eller omringet område og om passageret for sanitært og gejstligt personel og udstyr på vej til det nævnte område.

ARTIKEL 16

De stridende parter er i hvert enkelt tilfælde forpligtet til snarest muligt at optegne alle nærmere omstændigheder, der kan bidrage til at identificere sådanne af modstanderens sårede, syge og døde, som er faldet i deres hænder. Disse optegnelser bør så vidt muligt indeholde oplysning om:

- a) den magt, under hvilken vedkommende personer hører;
- b) militært tjenestenummer;

- c) efternavn;
- d) fornavn(e);
- e) fødselsdato;
- f) enhver anden omstændighed, der fremgår af identitetskort eller -plade;
- g) dato og sted for tilfangetagelse eller død,
- h) sår, sygdom eller dødsårsag.

De ovennævnte oplysninger skal snarest muligt tilstilles det i artikel 122 i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandlingen af krigsfanger omhandlede oplysningskontor, som gennem beskyttelsesmagten og centralkontoret for krigsfanger skal videresende dem til den magt, under hvilken disse personer hører.

De stridende parter skal tilvejebringe og gennem nævnte kontor tilstille hinanden dødsattester eller behørigt bekræftede dødslistes. De skal ligeledes indsamle og gennem det nævnte kontor tilstille hinanden den halvdel af dobbelte identitetsplader, testamenter eller andre dokumenter, der er af betydning for de afdødes pårørende, penge og i det hele alle genstande, der findes på de døde og som har værdi i sig selv eller affektionsværdi. Sådanne genstande tillige med uidentificerede genstande skal fremsendes i forseglede pakker ledsaget af erklæringer, indeholdende alle til identificering af de afdøde ejermænd nødvendige oplysninger såvel som af en fuldstændig fortegnelse over pakkens indhold.

ARTIKEL 17

De stridende parter er forpligtet til at sikre, at begravelsen eller ligbrændingen, som forså vidt forholdene tillader det skal ske individuelt, kun finder sted efter en omhyggelig undersøgelse af ligene - om muligt foretaget af en læge - med henblik på at konstatere dødens indtræden, fastslå identiteten og muliggøre afgivelsen af en redegørelse. Den ene halvdel af dobbelte identitetsplader, eller såfremt identitetspladen er enkelt, da denne, skal forblive på liget.

Ligbrænding er kun tilladt, hvor tvingende hygiejniske hensyn eller den afdødes religion begrunder dette. Omstændighederne i forbindelse med og grundene til ligbrændingen skal nøje angives på dødsattesten eller den bekræftede fortegnelse over de døde.

De stridende parter er endvidere forpligtet til at sikre, at de døde begravnes sømmeligt, om muligt under iagttagelse af et ritual i overensstemmelse med den trosbekendelse, som de døde tilhørte, at deres grave respekteres, om muligt grupperes efter de afdødes statsborgerforhold, samt vedligeholdes og afmærkes på passende måde, således at de til enhver tid kan stedfæstes. I dette øjemed er parterne forpligtet til ved fjendtlighedernes begyndelse at oprette et særligt forvaltningsorgan for gravene med henblik på at muliggøre senere opgravninger og at sikre ligenes identificering uanset gravenes beliggenhed samt den eventuelle transport til hjemlandet. Disse bestemmelser finder ligeledes anvendelse på asken, som skal opbevares af forvaltningsorganet for gravene, indtil der fra hjemlandet foreligger ønske om, hvilke endelige dispositioner, der skal træffes derover.

Så snart forholdene muliggør det og senest ved fjendtlighedernes afslutning er de omhandlede forvaltningsorganer forpligtet til gennem det i artikel 16, 2. stykke nævnte oplysningskontor at udveksle fortegninger, der angiver gravenes nøjagtige beliggenhed og afmærkning tilligemed nærmere oplysninger om de der begravede døde.

ARTIKEL 18

De militære myndigheder er berettigede til at anmode befolkningen om af humanitære grunde og under de militære myndigheders ledelse frivilligt at opsamle og pleje sårede og syge, således at der ydes personer, som har taget en sådan anmodning til følge, den nødvendige beskyttelse og de nødvendige lempelser. Såfremt den fjendtlige part opnår eller genvinder herredømmet over det pågældende område, er denne ligeledes forpligtet til at yde disse personer samme beskyttelse og lempelser.

De militære myndigheder er forpligtet til selv i angrebne eller besatte områder at tillade, at befolkningen og hjælpeorganisationer af egen drift opsamler og plejer sårede og syge uden hensyn til statsborgerforhold. Civilbefolkningen er forpligtet til at respektere disse sårede og syge og i særdeleshed til at afholde sig fra at øve vold imod dem.

Ingen må nogensinde forulempes eller straffes for at have plejet sårede eller syge.

Nærværende artikels bestemmelser fritager ikke besættelsesmagten for dens forpligtelse til i såvel fysisk som moralsk henseende at drage omsorg for sårede og syge.

KAPITEL III

Sanitære enheder og indretninger

ARTIKEL 19

Sanitetstjenestens faste indretninger og bevægelige sanitære enheder må under ingen omstændigheder angribes, men skal til enhver tid respekteres og beskyttes af de stridende parter. Såfremt de nævnte indretninger og enheder falder i den fjendtlige parts hænder, skal deres personel fortsat frit kunne udøve sine pligter, så længe den magt, der har erobret dem, ikke selv har sikret den nødvendige pleje af de sårede og syge, som befinder sig i sådanne indretninger og enheder.

Vedkommende myndigheder er forpligtet til at sikre, at de nævnte sanitære indretninger og enheder så vidt muligt er således beliggende, at angreb mod militære mål ikke kan bringe deres sikkerhed i fare.

ARTIKEL 20

Hospitalsskibe, der er berettiget til beskyttelse i henhold til Genevekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, må ikke angribes fra landjorden.

ARTIKEL 21

Den beskyttelse, der tilkommer sanitetstjenestens faste indretninger og bevægelige sanitære enheder, ophører ikke med mindre de udenfor deres humanitære opgaver anvendes til udøvelsen af handlinger til skade for fjenden. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der så vidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

ARTIKEL 22

Følgende forhold skal ikke betragtes som givende ret til at berøve en sanitær enhed eller indretning den ved artikel 17 garanterede beskyttelse:

- 1) at det enheden eller indretningen tilhørende personel er bevæbnet, og at det anvender våbnene i selvforsvar eller til forsvar for de sårede og syge, som befinder sig i dets varetægt,
- 2) at enheden eller indretningen i mangel af bevæbnede sygepassere beskyttes af en vagt eller af skildvagter eller af en eskorte,
- 3) at der i enheden eller indretningen findes håndvåben og ammunition, som er frataget de sårede og syge, og som endnu ikke er overgivet til rette tjenestegren,
- 4) at personel og materiel tilhørende dyrlægetjenesten findes i enheden eller indretningen uden at udgøre en integrerende del heraf,
- 5) at den humanitære virksomhed, der udøves af sanitære enheder og indretninger eller af disses personel, udstrækker sig til pleje af civile sårede eller syge.

ARTIKEL 23

De Høje Kontraherende Parter i fredstid og de stridende parter efter fjendtlighedernes begyndelse er berettigede til på deres eget territorium og i påkommende tilfælde i besatte områder at oprette hospitalszoner og -områder, der er indrettet med henblik på at beskytte sårede og syge mod krigens følger, såvel som på at beskytte det personel, der har til opgave at organisere og administrere de nævnte zoner og områder samt at drage omsorg for de deri samlede personer.

Efter fjendtlighedernes udbrud og under disse kan de interesserede parter afslutte overenskomster om gensidig anerkendelse af de hospitalszoner og -områder, som de har oprettet. De kan med dette formål for øje bringe bestemmelserne i det nærværende konvention vedføjede overenskomststudkast til anvendelse med de ændringer, som de skønner nødvendige.

Beskyttelsesmagterne og Den Internationale Røde Kors Komite opfordres til at yde deres bistand med henblik på at lette indførelsen og anerkendelsen af hospitalszoner og -områder.

KAPITEL IV

Personel

ARTIKEL 24

Sanitært personel, som udelukkende er beskæftiget med eftersøgning, opsamling, transport eller behandling af sårede eller syge eller med forebyggelse af sygdomme, personer der udelukkende er beskæftiget med sanitære enheders og indretningers administration, såvel som feltpræster, tilknyttet de væbnede styrker, skal respekteres og beskyttes under alle forhold.

ARTIKEL 25

Medlemmer af de væbnede styrker, der særligt er uddannede til i påkommende tilfælde at anvendes som sygepassere, sygeplejersker eller frivillige sygebærere til eftersøgning, opsamling, transport eller behandling af sårede og syge, skal ligeledes respekteres og beskyttes, såfremt de udfører disse pligter på et tidspunkt, hvor de kommer i berøring med fjenden eller falder i fjendens hænder.

ARTIKEL 26

Personer, som tilhører nationale Røde Kors-selskaber og andre frivillige hjælpeorganisationer, der behørigt er anerkendt og autoriserede af vedkommende regeringer, ligestilles, for så vidt de anvendes til udførelsen af samme pligter, som det i artikel 24 nævnte personel, med dette, forudsat at sådanne personer er militære love og anordninger undergivet.

Enhver af De Høje Kontraherende Parter er forpligtet til enten i fredstid eller ved fjendtlighedernes begyndelse eller under disse, men i ethvert tilfælde forinden den faktiske anvendelse af sådanne organisationer, at underrette de andre kontraherende parter om navnene på de organisationer, som den har bemyndiget til under sit ansvar at bistå sine væbnede styrkers regulære sanitetstjeneste.

ARTIKEL 27

En anerkendt organisation tilhørende et neutralt land kan kun yde en stridende part bistand i form af sanitært personel og sanitære enheder med sin egen regerings forudgående samtykke og efter bemyndigelse fra den interesserede stridende part. Det nævnte personel og de nævnte enheder skal stilles under denne stridende parts ledelse.

Den neutrale regering skal underrette modstanderen af den stat, som modtager bistanden, om sit samtykke. Den stridende part, som modtager bistanden, er forpligtet til at underrette den fjendtlige part derom, forinden den gør brug heraf.

Sådan bistand kan under ingen omstændigheder betragtes som utidig indblanding i striden.

Medlemmer af det i første stykke nævnte personel skal behørigt forsynes med de i artikel 40 omhandlede identitetskort forinden afrejsen fra det neutrale land, som de tilhører.

ARTIKEL 28

Medlemmer af det i artiklerne 24 og 26 angivne personel, som falder i den fjendtlige parts hænder, må kun tilbageholdes, for så vidt eventuelle krigsfangers helbredstilstand, åndelige fornødenheder og antal kræver dette.

Medlemmer af således tilbageholdt personel er ikke at anse som krigsfanger. Ikke desto mindre skal de som et mindstemål nyde fordel af samtlige bestemmelser i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger. Indenfor rammerne af tilbageholdelsesmagtens militære love og anordninger og under dennes kompetente tjenestegren er de forpligtet til fortsat i overensstemmelse med deres faglige etik at udføre deres sanitære og åndelige pligter til fordel for krigsfanger fortrinsvis fra de væbnede styrker, som de selv tilhører. De nyder endvidere under udførelsen af deres sanitære eller åndelige pligter følgende lettelser:

a) der skal meddeles dem tilladelse til med regelmæssige mellemrum at besøge krigsfanger i arbejdsenheder eller hospitaler uden for lejren. Tilbageholdelsesmagten skal stille de fornødne befordringsmidler til deres rådighed;

b) i enhver lejr har den ældste militærlæge af højeste rang overfor lejrens militære myndigheder ansvaret for det tilbageholdte sanitære personels faglige virksomhed. Med dette formål for øje er de stridende parter forpligtet til ved fjendtlighedernes udbrud at træffe aftale vedrørende ligestilling i graderne indenfor deres sanitære personel, herunder personel tilhørende de i artikel 26 angivne organisationer. Denne sanitære officer og feltpræsterne har vedrørende alle spørgsmål, der opstår som følge af deres opgaver, direkte adgang til lejrens militære og sanitære myndigheder, der er

forpligtet til at yde dem de fornødne lettelser med hensyn til brevveksling angående disse spørgsmål;

c) endskønt tilbageholdt personel i en lejr er den indre lejrdisciplin undergivet, må det dog ikke pålægges det at udføre arbejde, der falder udenfor dets sanitære eller religiøse pligter.

Under fjendtligheder skal de stridende parter så vidt muligt tage forholdsregler med henblik på frigivelse af tilbageholdt personel og skal træffe aftale om fremgangsmåden ved sådan frigivelse.

Ingen af foranstående bestemmelser fritager tilbageholdelsesmagten for de forpligtelser, der påhviler den med hensyn til krigsfangernes sanitære og åndelige velfærd.

ARTIKEL 29

Medlemmer af det i artikel 25 angivne personel, som er faldet i fjendens hænder, er at anse som krigsfanger, men skal udøve deres sanitære pligter, hvor dette er påkrævet.

ARTIKEL 30

Personel, hvis tilbageholdelse ikke er absolut nødvendig i kraft af bestemmelserne i artikel 28, skal tilbagesendes til den af de stridende parter, som de tilhører, så snart der frembyder sig en transportmulighed, og militære krav tillader det.

I tidsrummet indtil hjemsendelsen er de ikke at anse som krigsfanger. Ikke desto mindre nyder de som et mindstemål fordel af samtlige bestemmelser i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger. De skal fortsat udøve deres pligter efter ordrer fra den fjendtlige part og skal fortrinsvis beskæftiges med pleje af sårede og syge fra den af de stridende parter, som de selv tilhører.

Ved afrejsen må de medtage de effekter, personlige ejendele, værdigenstande og instrumenter, der tilhører dem.

ARTIKEL 31

Udvælgelsen af det personel, der skal hjemsendes i henhold til artikel 30, skal ske uden hensyntagen til race, religion eller politisk anskuelse og fortrinsvis i overensstemmelse med tilfangetagelsernes kronologiske rækkefølge og de pågældende personers helbredstilstand.

Fra fjendtlighedernes udbrud er de stridende parter berettiget til ved særlig overenskomst at træffe bestemmelse om, hvilken procentdel det personel, der skal holdes tilbage, skal udgøre i forhold til antallet af fanger samt om fordelingen af det nævnte personel i lejren.

ARTIKEL 32

Personer, der er angivet i artikel 27, og som er faldet i den fjendtlige parts hænder, må ikke tilbageholdes.

Medmindre der træffes anden aftale, skal der meddeles dem tilladelse til at vende tilbage til deres land eller, hvis dette ikke er muligt, til den af de stridende parters territorium, i hvis tjeneste de befandt sig, så snart der frembyder sig en transportmulighed, og militære krav tillader hjemsendelsen.

I tidsrummet indtil deres frigivelse er de forpligtet til at fortsætte deres arbejde under den fjendtlige parts ledelse; de skal fortrinsvis beskæftiges med pleje af sårede og syge fra den af de stridende parter, i hvis tjeneste de befandt sig.

Ved afrejsen må de medbringe deres effekter, personlige ejendele og værdigenstande samt instrumenter, våben og om muligt befordringsmidler, der tilhører dem.

De stridende parter er forpligtet til i det tidsrum, i hvilket det nævnte personel befinder sig i deres magt, at sikre dem samme kost, logi, godtgørelse og løn, som tilstås tilsvarende personel tilhørende deres egne væbnede styrker. Kosten skal hvad angår mængde, kvalitet og afveksling være tilstrækkelig til at opretholde en normal helbredstilstand blandt det nævnte personel.

KAPITEL V

Bygninger og materiel

ARTIKEL 33

Materiel tilhørende de væbnede styrkers bevægelige sanitære enheder, som falder i fjendens hænder, skal bruges til såredes og syges pleje.

Bygninger, materiel og depoter tilhørende de væbnede styrkers faste sanitære indretninger forbliver undergivet krigens love, men må ikke anvendes til noget andet formål, så længe de udkræves til såredes og syges pleje. Ikke desto mindre er chefer for styrker i felten berettiget til at gøre brug af disse, hvor tvingende militære hensyn nødvendiggør dette, forudsat at de nævnte chefer forinden tager forholdsregler til fordel for de sårede og syge, der plejes heri.

Det materiel og de depoter, der er defineret i nærværende artikel, må ikke forsætligt ødelægges.

ARTIKEL 34

Fast ejendom og løsøre tilhørende hjælpeorganisationer, der nyder fordel af de ved konventionen foreskrevne forrettigheder, er at anse som privat ejendom.

Den beslaglæggelsesret, der ifølge krigens love og sædvaner tilkommer krigsførende, må kun udøves, hvor tvingende hensyn nødvendiggør dette og kun efter forudgående sikring af de såredes og syges velfærd.

KAPITEL VI

Sanitetstransporter

ARTIKEL 35

Transporter af sårede og syge eller af sanitetsudstyr skal respekteres og beskyttes på samme måde som bevægelige sanitære enheder.

Såfremt sådanne transportere eller køretøjer falder i den fjendtlige parts hænder, undergives de krigens love på betingelse af, at den af de stridende parter, der erobrer dem, i alle tilfælde sikrer de medførte syges og såredes pleje.

Civilt personel og alle befordringsmidler, der er erhvervet ved beslaglæggelse, er undergivet de almindelige folkeretlige regler.

ARTIKEL 36

Sanitetsluftfartøjer, det vil sige luftfartøjer, som udelukkende anvendes til evakuering af sårede og syge og til transport af sanitært personel og udstyr, må ikke angribes, men skal respekteres af de krigsførende parter, når flyvningen finder sted i højder, på tidspunkter og ad ruter, hvorom der er truffet særlig aftale mellem de interesserede krigsførende parter.

Sådanne luftfartøjer skal på over-, under- og sidefladerne være tydeligt mærket med det i artikel 38 foreskrevne kendemærke såvel som med de nationale farver. De skal være forsynet med alle andre mærker eller kendetegn, hvorom der måtte være truffet aftale mellem de krigsførende parter efter udbruddet af eller under fjendtlighederne.

Medmindre der er truffet anden aftale, er overflyvninger af fjendtligt eller af fjenden besat territorium forbudt.

Sanitetsluftfartøjer er forpligtet til at efterkomme ethvert påbud om landing. Har et luftfartøj foretaget en således påtvungen landing, har det efter en eventuel undersøgelse ret til at fortsætte flyvningen med de ombordværende.

I tilfælde af ufrivillig landing på fjendtligt eller af fjenden besat territorium, er de sårede og syge såvel som luftfartøjets besætning at anse som krigsfanger. Det sanitære personel vil være at behandle i overensstemmelse med artikel 24 og de følgende artikler.

ARTIKEL 37

Sanitetsluftfartøjer, der tilhører de stridende parter, har ret til at overflyve neutrale magters territorium og til om nødvendigt at foretage landing der eller til at benytte det til mellemlanding, jævnfør dog bestemmelserne i 2. stykke. De skal give de neutrale magter forudgående meddelelse om overflyvning af det nævnte territorium og efterkomme ethvert påbud om landing på landjorden eller på vandet. De er kun beskyttet mod angreb under flyvning ad ruter, i højder og på tidspunkter, hvorom der er truffet særlig aftale mellem de stridende parter og den interesserede neutrale magt.

De neutrale magter er imidlertid berettiget til at fastsætte betingelser eller indskrænkninger vedrørende sanitetsluftfartøjers overflyvning af eller landing på deres territorium. Sådanne eventuelle betingelser eller indskrænkninger skal bringes til ensartet anvendelse overfor alle de stridende parter.

Medmindre anden aftale er truffet mellem den neutrale magt og de stridende parter, skal de sårede og syge, som med de stedlige myndigheders tilladelse landsættes på neutralt territorium fra sanitetsluftfartøjer, tilbageholdes af den neutrale magt på en sådan måde, at de ikke på ny kan deltage i krigsoperationer, såfremt de folkeretlige regler kræver dette. Den med deres hospitalsophold og internering forbundne udgift skal bæres af den magt, til hvilken de hører.

KAPITEL VII

Kendemærket

ARTIKEL 38

Som en opmærksomhed mod Schweiz forbliver det heraldiske mærke, det røde kors på hvid bund, der dannes ved ombytning af forbundsrepublikkens farver, emblem og kendemærke for de væbnede styrkers sanitetstjeneste.

For så vidt angår lande, som allerede i stedet for et rødt kors som kendemærke anvender den røde halvmåne eller den røde løve og sol på hvid bund, anerkender nærværende konvention dog ligeledes disse emblemer.

ARTIKEL 39

Den kompetente militære myndighed skal påse, at kendemærket rødt kors på hvid bund forefindes på flag, armbind og på alt udstyr, der anvendes af sanitetstjenesten.

ARTIKEL 40

Det i artiklerne 24, 26 og 27 omtalte personel skal på venstre arm bære et armbind, der kan tåle vand, som er forsynet med kendemærket, og som er udstedt og stemplet af den militære myndighed.

Foruden den i artikel 16 omtalte identitetsplade skal sådant personel tillige bære et særligt identitetskort, der er forsynet med kendemærket. Dette kort skal kunne tåle vand og være af en sådan størrelse, at det kan bæres i lommen. Det skal være affattet på det nationale sprog og mindst indeholde indehaverens efternavn og fornavne, fødselsdato, grad og tjenestenummer, hvorhos det skal angive den egenskab, i hvilken han har ret til beskyttelse under nærværende konvention. Kortet skal være forsynet med et fotografi af ejeren tillige med hans underskrift og/eller fingeraftryk. Det skal bære militærmyndighedens prægestempel.

Identitetskortet skal i hvert land være ensartet for alle de væbnede styrker og skal så vidt muligt være af ens type i De Høje Kontraherende Parters væbnede styrker. De stridende parter kan til deres vejledning anvende det udkast, der som eksempel er vedføjet nærværende konvention. Ved fjendtlighedernes udbrud skal de meddele hinanden, hvilken model de anvender. Identitetskort bør om muligt udfærdiges i mindst 2 eksemplarer, af hvilke det ene skal forblive i hjemlandet.

I intet tilfælde må kendetegn, identitetskort eller retten til at bære armbind fratages det nævnte personel. Ved tab af kort eller kendetegn har personellet ret til at erholde genpart af kortene og til at få kendetegnene erstattet.

ARTIKEL 41

Det i artikel 25 angivne personel skal under udøvelsen af sine sanitære pligter og kun da bære et hvidt armbind, der i midten er forsynet med kendemærket i formindsket gengivelse; armbindet skal hidrøre fra og stemples af den militære myndighed.

Militære identitetspapirer, der bæres af sådant personel, skal nærmere anføre, hvilken særlig uddannelse, det har modtaget, den midlertidige karakter af de opgaver, hvormed det er beskæftiget og dets hjemmel til at bære armbindet.

ARTIKEL 42

Konventionens kendingsflag må kun hejses over sådanne sanitære enheder og indretninger, som i henhold til konventionen har krav på at blive respekteret og kun med de militære myndigheders samtykke.

Bevægelige enheder lige så vel som faste indretninger er berettiget til tillige at føre det nationale flag for den af de stridende parter, som enheden eller indretningen tilhører.

Sanitære enheder, der er faldet i fjendens hænder, må dog ikke føre noget andet flag end konventionens.

De stridende parter skal, for så vidt militære hensyn tillader dette, foranledige, at de kendemærker, der angiver sanitære enheder og indretninger, er klart synlige for de fjendtlige land-, luft- eller søstridskræfter, således at muligheden for enhver fjendtlig handling fjernes.

ARTIKEL 43

Sanitære enheder tilhørende neutrale lande, som er bemyndiget til at yde en krigsførende part deres tjenester på de i artikel 27 fastlagte betingelser, skal foruden konventionens flag føre denne krigsførende parts nationale flag, hvor som helst denne gør brug af den ved artikel 42 hjemlede ret.

De nævnte sanitære enheder er berettiget til ved enhver lejlighed at føre deres nationale flag, selvom de falder i den fjendtlige parts hænder, medmindre vedkommende militære myndighed udsteder modstående ordrer.

ARTIKEL 44

Med undtagelse af de i de følgende stykker nævnte tilfælde må det røde kors på hvid bund og ordene: »Røde Kors« eller »Geneve Kors« kun anvendes, være sig i fredstid eller i krigstid, til at angive eller beskytte de sanitære enheder og indretninger, personel og materiel, der er beskyttede ved nærværende konvention og andre konventioner omhandlende lignende spørgsmål. Det samme gælder de i artikel 38, stykke 2 nævnte kendetegn med hensyn til de lande, der benytter disse. De nationale Røde Kors-selskaber og andre i artikel 26 angivne organisationer har kun ret til at anvende det kendemærke, der hjemler konventionens beskyttelse, indenfor rammerne af nærværende stykke.

Endvidere er nationale Røde Kors- (røde halvmåne, røde løve og sol) selskaber berettiget til i fredstid i overensstemmelse med deres nationale lovgivning at gøre brug af Røde Kors-navnet og -kendetegnet vedrørende anden virksomhed, der svarer til de ved de internationale Røde Kors-konferencer fastlagte grundsætninger. Når denne virksomhed udøves i krigstid, må mærket kun anvendes på betingelse af, at det ikke kan opfattes som hjemlende konventionens beskyttelse; mærket skal være af forholdsvis lille størrelse og må ikke anbringes på armbind eller på bygningers tage.

Det er de internationale Røde Kors-organisationer og deres dertil bemyndigede personel tilladt til enhver tid at gøre brug af det røde kors på hvid bund.

Rent undtagelsesvist kan konventionens mærke i overensstemmelse med national lovgivning og med et af de nationale Røde Kors- (røde halvmåne, røde løve og sol) selskabers udtrykkelige tilladelse i fredstid anvendes til betegnelse for køretøjer, der benyttes som ambulancer og til afmærkning af katastrofeposter, som udelukkende er bestemt til at yde sårede eller syge vederlagsfri behandling.

KAPITEL VIII

Konventionens gennemførelse

ARTIKEL 45

Enhver af de stridende parter skal gennem sine øverstkommanderende sikre, at det i de foregående artikler indeholdte nøje bringes til udførelse, og at uforudsete tilfælde behandles i overensstemmelse med nærværende konventions almindelige grundsætninger.

ARTIKEL 46

Repressalier rettede mod sårede, syge, personel, bygninger eller udstyr, der er beskyttet af konventionen, forbydes.

ARTIKEL 47

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til i krig som i fred i videst muligt omfang at udbrede kendskabet til nærværende konventions tekst i deres respektive lande og i særdeleshed til at optage studiet af den i deres militære og så vidt muligt i deres civile undervisningsprogram, således at konventionens grundsætninger kan komme til hele befolkningens og i særdeleshed til de væbnede styrkers og det sanitære og gejstlige personels kundskab.

ARTIKEL 48

De Høje Kontraherende Parter skal gennem det schweiziske forbundsråd og under fjendtligheder gennem beskyttelsesmagterne tilstille hinanden den officielle oversættelse af nærværende konvention såvel som love og bestemmelser, som de måtte gennemføre med henblik på konventionens anvendelse.

KAPITEL IX

Bekæmpelse af misbrug og overtrædelser

ARTIKEL 49

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at gennemføre alle love, der er nødvendige for at skabe effektive straffesanktioner overfor personer, som begår eller beordrer iværksættelsen af nogen af de i følgende artikel beskrevne grove overtrædelser af nærværende konvention.

Enhver af De Høje Kontraherende Parter har pligt til at eftersøge personer, der er sigtet for at have begået eller for at have beordret iværksættelsen af sådanne grove overtrædelser, og skal uden hensyn til sådanne personers statsborgerforhold stille dem for sine egne domstole. Den kan også i overensstemmelse med reglerne i sin egen lovgivning beslutte at overgive sådanne personer til en anden interesseret kontraherende part til retsforfølgning, under forudsætning af, at denne part har tilvejebragt et tilstrækkeligt bevismateriale.

Enhver af De Høje Kontraherende Parter skal tage de nødvendige forholdsregler til bekæmpelse af alle handlinger, der uden at falde ind under de i den følgende artikel definerede grove overtrædelser strider mod nærværende konventions bestemmelser.

Under alle forhold skal de tiltalte med hensyn til domstolsbehandling og forsvar nyde garantier, der ikke må være ringere end de i Genevekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger artikel 105 og følgende artikler fastsatte.

ARTIKEL 50

Ved grove overtrædelser, jævnfør artikel 49, forstås overtrædelser, der indbefatter en af følgende handlinger, såfremt denne begås overfor personer eller ejendom, der beskyttes af konventionen: forsætligt drab, tortur eller umenneskelig behandling, herunder biologiske forsøg, forsætlig tilføjelse af betydelig lidelse eller alvorlig skade på legeme eller helbred, omfattende ødelæggelse og tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres af den militære nødvendighed, og som udføres på ulovlig og vilkårlig måde.

ARTIKEL 51

Ingen af De Høje Kontraherende Parter kan frigøre sig selv eller en anden kontraherende part for ansvar, som den selv eller en anden kontraherende part har pådraget sig med hensyn til de i den foregående artikel omhandlede overtrædelser.

ARTIKEL 52

På begæring af en af de stridende parter skal der iværksættes en undersøgelse i en form, der fastsættes af de interesserede parter, vedrørende enhver påstået krænkelse af konventionen.

Hvis der ikke er opnået enighed om fremgangsmåden ved undersøgelsen, bør parterne træffe aftale om valg af en voldgiftsmand, som skal bestemme, hvilken fremgangsmåde, der skal følges.

Når en krænkelse er fastslået, skal de stridende parter bringe den til ophør og snarest muligt bekæmpe den.

ARTIKEL 53

Det forbydes til enhver tid andre enkeltpersoner, foreninger, firmaer eller handelshuse, være sig offentlige eller private, end sådanne, som er berettigede hertil i henhold til nærværende konvention, at anvende kendetegnet eller betegnelsen »Røde Kors« eller »Geneve Kors« eller noget tegn eller nogen betegnelse, der er en efterligning heraf, uanset formålet med sådan anvendelse og uden hensyn til tidspunktet for antagelsen.

Under hensyn til den opmærksomhed, der ydes Schweiz ved antagelsen af forbundsrepublikkens ombyttede farver, og under hensyn til den forveksling, der kan opstå mellem det schweiziske våben og konventionens kendemærke, forbydes det til enhver tid privatpersoner, foreninger eller firmaer at anvende den schweiziske forbundsrepublikks våben eller noget mærke, der er en efterligning heraf, være sig som fabriks, eller handelsmærker eller dele af sådanne mærker, eller med et formål, der strider mod god handelsmoral, eller under omstændigheder, der kan såre den schweiziske nationalfølelse.

Ikke desto mindre kan de af De Høje Kontraherende Parter, der ikke tiltrådte Genevekonventionen af 27. juli 1929, tilstå tidligere brugere af de i første stykke angivne kendetegn, betegnelser, tegn eller mærker en tidsfrist af ikke over 3 år fra nærværende konventions ikrafttræden til at indstille sådan anvendelse, forudsat at den nævnte anvendelse ikke er af en sådan karakter, at den i krigstid ville fremtræde som hjemlende konventionens beskyttelse.

Det i stykke 1 fastsatte forbud finder ligeledes anvendelse på de i artikel 38, stykke 2, nævnte kendetegn og mærker, uden at dette dog gælder rettigheder, der er erhvervet ved tidligere brug.

ARTIKEL 54

De Høje Kontraherende Parter er forpligtet til at tage de forholdsregler, der til enhver tid er nødvendige til forebyggelse og bekæmpelse af de i artikel 53 omhandlede misbrug, såfremt deres lovgivning ikke allerede er fyldestgørende.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 55

Nærværende konvention er affattet på engelsk og fransk. De to tekster har samme gyldighed.

Det schweiziske forbundsråd skal drage omsorg for udarbejdelsen af officielle oversættelser af konventionen til russisk og spansk.

Nærværende konvention, som bærer denne dags dato, står indtil den 12. februar 1950 åben for undertegnelse af de magter, der har været repræsenteret ved den konference, som åbnedes i Geneve den 21. april 1949, såvel som af magter, der ikke har været repræsenteret ved nævnte konference, men som har tiltrådt Genevekonventionerne af 1864, 1906 eller 1929 om forbedring af såredes og syges vilkår ved de væbnede styrker i felten.

ARTIKEL 57

Nærværende konvention skal ratificeres snarest muligt, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres i Bern.

Om deponeringen af hvert enkelt ratifikationsdokument skal der optages en protokol, hvoraf en bekræftet kopi ved det schweiziske forbundsråds foranstaltning skal tilstilles alle de magter, der har underskrevet konventionen, eller som har meddelt, at de tiltræder den.

ARTIKEL 58

Nærværende konvention træder i kraft 6 måneder efter deponeringen af mindst 2 ratifikationsdokumenter.

Derefter træder den i kraft for hver enkelt af De Høje Kontraherende Parter 6 måneder efter deponeringen af ratifikationsdokumentet.

ARTIKEL 59

I forholdet mellem De Høje Kontraherende Parter træder nærværende konvention i stedet for konventionerne af 22. august 1864, 6. juli 1906 og 27. juli 1929.

ARTIKEL 60

Fra nærværende konventions ikrafttrædelsesdato at regne skal enhver magt, der ikke allerede har underskrevet den, kunne tiltræde den.

ARTIKEL 61

Tiltrædelser skal skriftligt meddeles det schweiziske forbundsråd og gælder fra 6 måneder efter den dato, på hvilken meddelelsen modtages.

Det schweiziske forbundsråd skal underrette alle de magter, som har underskrevet konventionen, eller om hvis tiltrædelse der er givet meddelelse, om tiltrædelser.

ARTIKEL 62

Hvor en af de i artiklerne 2 og 3 omhandlede situationer foreligger, træder ratifikationer, der er deponeret, og tiltrædelser, hvorom der er givet meddelelse af de stridende parter før eller efter fjendtlighedernes eller besættelsens begyndelse, øjeblikkelig i kraft. Det schweiziske forbundsråd skal på hurtigste måde sende meddelelse om alle ratifikationsdokumenter eller tiltrædelseserklæringer, der modtages fra en stridende part.

ARTIKEL 63

Enhver af De Høje Kontraherende Parter skal frit kunne opsigte nærværende konvention. Opsigelsen skal skriftligt meddeles det schweiziske forbundsråd, der skal videresende meddelelsen til alle De Høje Kontraherende Parters regeringer.

Opsigelsen træder i kraft et år efter, at meddelelse herom er afgivet til det schweiziske forbundsråd. En opsigelse, hvorom meddelelse er afgivet på et tidspunkt, da den opsigende magt var indblandet i en strid, træder imidlertid først i kraft, når der er sluttet fred, og når virksomheden i forbindelse med løsladelse og hjemsendelse af de i nærværende konvention beskyttede personer er tilendebragt.

Opsigelsen gælder kun for den opsigende magts vedkommende. Den svækker på ingen måde de forpligtelser, som de stridende parter fortsat skal underkaste sig i kraft af de folkeretlige grundsætninger, således som disse fremgår af de mellem civiliserede folk gældende sædvaner, af menneskelighedens love og af den offentlige morals bydende krav.

ARTIKEL 64

Det schweiziske forbundsråd skal lade nærværende konvention indregistrere i De Forenede Nationers sekretariat. Det schweiziske forbundsråd skal ligeledes underrette De Forenede Nationers sekretariat om alle modtagne ratifikationer, tiltrædelser og opsigelser vedrørende nærværende konvention.

Testimonium

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der har deponeret deres respektive fuldmagter, underskrevet nærværende konvention.

Udfærdiget i Geneve den 12. august 1949 på engelsk og fransk. Originalen skal deponeres i det schweiziske forbundsarkiv. Det schweiziske forbundsråd skal tilstille enhver af signatarstaterne og de stater, som har tiltrådt konventionen, en bekræftet kopi af denne.

TILLÆG I

Overenskomststudkast vedrørende hospitalszoner og -områder.

ARTIKEL 1

Hospitalszoner er strengt forbeholdt de personer, der nævnes i artikel 23 i Genevekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten samt det personel, der har til opgave at organisere og administrere disse zoner og områder, og at drage omsorg for de deri samlede personer.

Personer, der har fast bopæl inden for sådanne zoner har dog ret til at opholde sig der.

ARTIKEL 2

Personer, der ligegyldigt i hvilken egenskab opholder sig i en hospitalszone, må ikke udføre arbejde, være sig inden for eller uden for zonen, der står i direkte forbindelse med militære operationer eller med fremstilling af krigsmateriel.

ARTIKEL 3

Den magt, der opretter hospitalszoner, er forpligtet til at tage alle nødvendige forholdsregler med henblik på at forhindre, at ingen personer, som ikke har ret til at opholde sig eller komme ind i zonen, får adgang til denne.

ARTIKEL 4

Hospitalszoner må opfylde følgende betingelser:

- a) de må kun omfatte en lille del af det territorium, der styres af den magt, der har oprettet dem;
- b) deres befolkning skal være lille i forhold til optagelsesmulighederne;
- c) de skal være beliggende i stor afstand fra og må ikke rumme militære mål eller store industri- eller administrationsanlæg;
- d) de må ikke være beliggende i områder, som med nogen som helst sandsynlighed kan få betydning for krigsførelsen.

ARTIKEL 5

Hospitalszoner er undergivet følgende forpligtelser:

- a) forbindelsesveje og befordringsmidler tilhørende disse må ikke anvendes til befordring, selv ikke transitbefordring af militært personel eller materiel.
- b) de må i intet tilfælde forsvares med militære midler.

ARTIKEL 6

Hospitalszoner skal betegnes ved hjælp af Røde Kors (røde halvmåner, røde løver og sole) på hvid baggrund anbragt på omkredsen og på bygningerne. Det er tilladt at afmærke dem på lignende måde om natten ved hjælp af passende belysning.

ARTIKEL 7

Magterne er forpligtet til i fredstid eller ved fjendtlighedernes udbrud at tilstille samtlige Høje Kontraherende Parter en fortegnelse over hospitalszoner i de områder, der styres af disse. De er ligeledes forpligtet til at fremkomme med meddelelse om alle nye zoner, der oprettes under fjendtlighederne.

Så snart den fjendtlige part har modtaget ovennævnte meddelelse, er zonen at anse som behørigt oprettet.

Såfremt den fjendtlige part imidlertid er af den opfattelse, at nærværende konventions betingelser ikke er opfyldt, er den berettiget til at afslå at anerkende zonen ved omgående meddelelse derom til den part, der er ansvarlig for den nævnte zone; den kan ligeledes gøre sin anerkendelse af en sådan zone afhængig af indførelsen af den i artikel 8 omhandlede kontrol.

ARTIKEL 8

Enhver magt, som har anerkendt en eller flere hospitalszoner, der er oprettet af den fjendtlige part, er berettiget til at stille krav om en kontrol ved et eller flere særlige udvalg med det formål at undersøge, om zonerne opfylder de i nærværende overenskomst fastsatte betingelser og forpligtelser.

I dette øjemed har de særlige udvalgs medlemmer til enhver tid fri adgang til de forskellige zoner og kan endogså tage fast bopæl der. Der skal ydes dem enhver lettelse ved udførelsen af deres tilsynspligter.

ARTIKEL 9

Såfremt de særlige udvalg bemærker nogen kendsgerning, som de opfatter som stridende mod nærværende overenskomsts bestemmelser, er de forpligtet til straks at gøre den magt, der styrer den nævnte zone, opmærksom på kendsgerningen samt til at fastsætte en tidsfrist af 5 dage, indenfor hvilken sagen skal bringes i orden. De skal behørigt underrette den magt, som har anerkendt zonen.

Såfremt den magt, som styrer zonen, ikke ved tidsfristens udløb har efterkommet advarslen, er den fjendtlige part berettiget til at erklære, at den ikke længere er bundet af nærværende overenskomst med hensyn til den nævnte zone.

ARTIKEL 10

Enhver magt, der opretter en eller flere hospitalszoner eller et eller flere hospitalsområder, og de fjendtlige parter, der har modtaget meddelelsen om disse, skal udnævne eller gennem neutrale magter have udnævnt de personer, der skal være medlemmer af de i artiklerne 8 og 9 nævnte særlige udvalg.

ARTIKEL 11

Hospitalszoner må under ingen omstændigheder angribes. De skal til enhver tid beskyttes og respekteres af de stridende parter.

ARTIKEL 12

Ved et territoriums besættelse skal de der beliggende hospitalszoner fortsat respekteres og udnyttes som sådanne.

Deres formål kan imidlertid ændres af besættelsesmagten på betingelse af, at alle forholdsregler tages med henblik på at sikre de deri optagne personer.

ARTIKEL 13

Nærværende overenskomst finder ligeledes anvendelse på områder, som magterne udnytter til samme formål som hospitalszoner.

Dansk Røde Kors' kommentar: **Tillæg II** til den Første Genevekonvention vedrørende identitetskort for medlemmer af de væbnede styrkers sanitets og religiøse personale er ikke medtaget i retsinformations danske oversættelse, men kan findes på engelsk her:

<https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/Article.xsp?action=openDocument&documentId=9C7CC EFE9F5AFCAFC12563CD0051A4B5>